

Panna 10 – tekniksprånget som gav guld

Kapacitetsbehovet på reservkraft ökade mycket snabbt efter starten 1917 och anläggningen byggdes ut i flera etapper. Större ångturbinaggregat krävde mera ånga och högre tryck. De första pannorna levererades av Jönköpings Mekaniska och Munktells i Eskilstuna och var av konventionell typ och kapacitetsmässigt räckte de inte till.

I slutet på 1920-talet börjar därför Vattenfall själva utveckla en ny typ av pannor, s.k. strålningspannor. De eldades med olja eller kolpulver.

Fördelen – förutom att de hade väsentligt högre kapacitet – visade sig vara, att de var enklare och billigare att bygga och var mera snabbstartade.

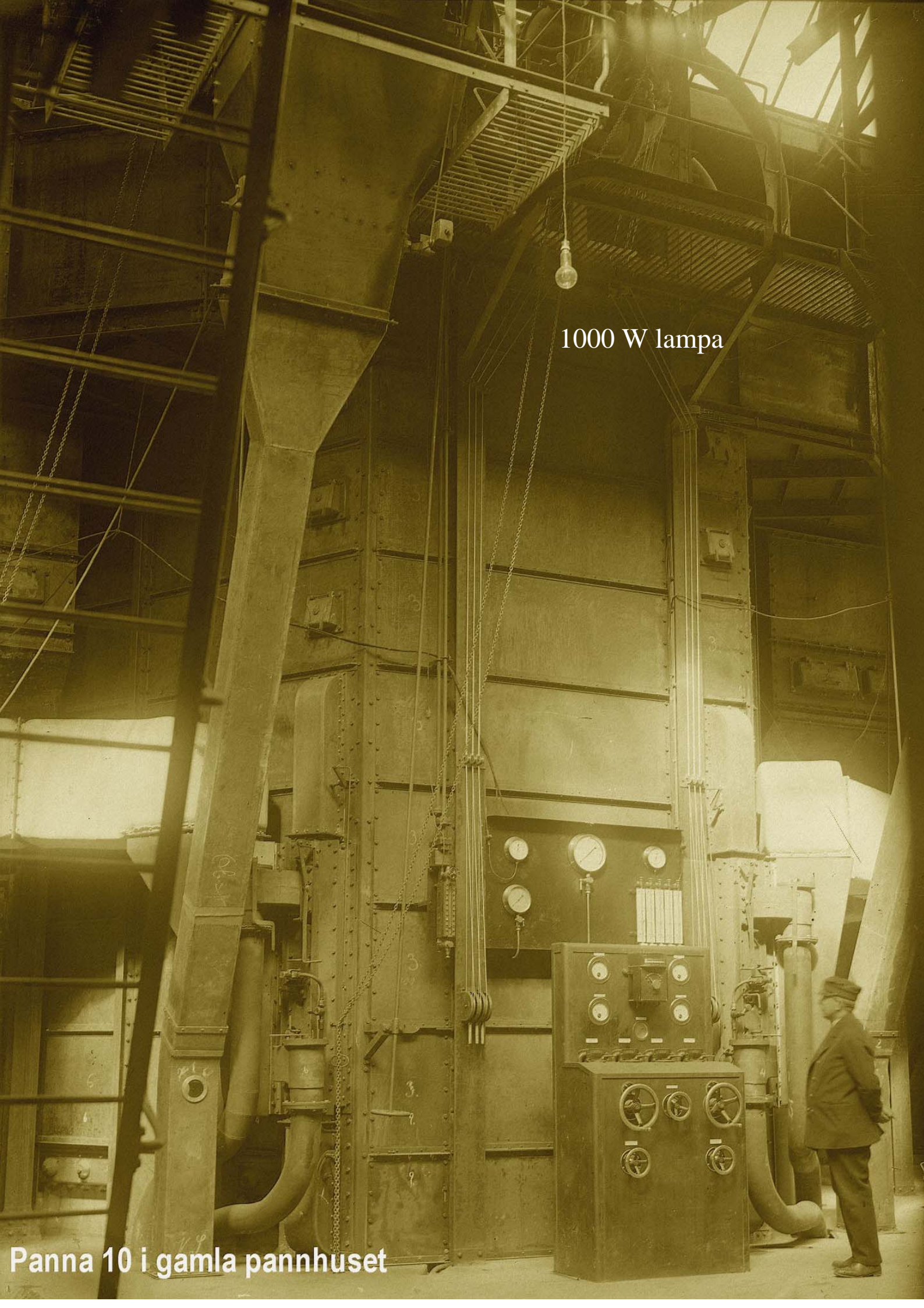
Pannorna kom att kallas typ ”Forssblad” efter namnet på den dåvarande driftchefen på Ångkraftverket. Det var han som var hjärnan bakom konstruktionen.

Panna 10 kan sägas vara en prototyp som testades.

Konstruktionen kunde skalas upp till de väsentligt större tornpannor som senare kom att byggas.

Alla moderna större pannor i världen är numera av strålningstyp baserade på Forssblads idéer.

Nils Forssblad belönades 1931 med Kungl. IngenjörsvetenskapsAkademiens (IVAs) guldmedalj för denna konstruktion.

1000 W lampa

Panna 10 i gamla pannhuset

**Modell av panna 10 – ca 1930
- en föregångare till de stora tornpannorna**

